

Boning er kommet i miskredit – men med de nye lette bone-maskiner er det til at overkomme

De store tunge maskiner er i dag afløst af små og elegante, der uden besvær kan føres hen over gulvet. På maskinen kan sættes en beholder til flydende voks, hvorfra det med mellemrum kan påføres gulvet blot ved et let træk i et lille håndtag.

ET SMUKT GULV FREMHÆVER MØBLEREN

MANGE husmødre betragter smukke gulve med samme ærefrygt, kan man næsten kalde det, som de betragter og beundrer den hvideste hvide stovvask. Det er ret så naturligt, for det velholdte gulv vil altid understrege en smukt møbleret stue samtidig med, at det vil få den til at se ud, som om der netop er blevet gjort hovedrent, og jo lettere er det at holde rent, og jo mindre slitage er der på det, og jo lettere er det at holde rent. Alt taler derfor for, at vi skal holde vore gulve i den bedst mulige stand, hvad enten vi vælger at have dem hvidskurede, bonede, lakerede eller belagt med et eller andet beskyttende

materiale som f. eks. linoleum, vinyl eller tæpper og løbere. I den daglige rengøring er de lakerede gulve lette at holde rene, og en alvorlig afrensning er sjældent nødvendig, før der skal lakeres på ny; til gengæld er de ret sårbare, og taget over en periode på 10–15 år er vedligeholdelsesprisen pr. m² forholdsvis stor.

Boning er kommet i miskredit, og mange husmødre viger tilbage for en sådan gulvbehandling, idet de i ånden ser sig selv kravende rundt på omme knæ med en klud med bonevoks i hånden for dernæst at gentage behandlingen indtil flere gange på en uge. Samtidig foresvæver

der noget om, at blot en enkelt dråbe vand på gulvet vil give en stor, hvid plet, og så kan man begynde forfra igen med boning af hele gulvet. Disse hvide fugtpletter opstår kun, hvis gulvet for den første behandling med bonevoks ikke har fået en tynd gang lak med påfølgende afslibning; er dette gjort, er en omboning af hele gulvet slet ikke nødvendig, og tørrer man dråben hurtigt op, sker der i de fleste tilfælde slet intet; men er der kommet en plet, kan den oftest fjernes ved blot at gnide hårdt på stedet med en tør klud, og hjælper det ikke tilstrækkeligt, skal kun pletten påføres en smule voks og derefter afgrindes.

Bolig-BREVKASSEN

Kan kælderen gøres beboelig?

Hr. Indretningsarkitekt A. Flügge.

Vi bor i et rækkehus med kælder. Kældervinduerne sidder sådan, at nogle af rummene i kælderen godt kan bruges til at bo i. Centralvarmekedlen står i kælderen, men der er ikke radiatorer dernede og gulvene er af almindelig beton uden belægning af nogen art.

Desværre er det sådan, at der i det ene rum trænger lidt fugt igennem kældevæggen under jordhøjde. Kan der gøres noget ved fugten, og tror De i øvrigt, at kælderen for et rimeligt beløb kan gøres beboelig? Sådant men ikke mindst — er det tilladt?

Venlig hilsen, N. Gårdse.

Svar: Hr. N. Gårdse.

Det er meget svært for mig at vide om det er tilstrækkeligt med det. De kelder et rimeligt beløb, beløbet bør vel ses i forhold til den forøgelse af boligarealet. De opnår. Bygger De ovenpå jorden, vil m²-prisen blive ca. 6–800 kr., og set i forhold til det, vil det indvundne areal i kælderen sikkert være billigt.

Om det er tilladt er lige så svært for mig at sige, men jeg kan ganske kort nævne, hvilke betingelser, der stilles for at en kelder må benyttes til beboelse.

Kældergulvet må ligge max. 100 cm under det omgivende terræn, og kælderen skal være drænet, og drænet skal være placeret mindst 70 cm under overkant af gulvet.

Løftshøjden skal være mindst 2,30 m, og intet opholdsrum må være under 15 m³. Væggene må have en K-værdi på højst 0,85 og gulvet på højst 0,4. (K-værdi er en teknisk betegnelse for isolationssevnen i et mate-

riale. Det er således at jo mindre K-værdien er, des højere er isolationssevnen).

Der skal være dobbelte vinduer og gode opvarmningsmuligheder i hvert rum.

Vedr. fugten, der trænger igennem kældervæggen, kan den skyldes, at der lige i nærheden er et utæt tag-nedløb, evt. utæt i jorden. De må grave op og se om De kan finde fejlen. Kan De ikke det, må væggen asfalteres på udvendig side, hvilket skulle kunne standse det uheldige fænomen.

Når centralvarmekedlen er plæret i kælderen, skulle det ikke være større besvær at få sat nogle radiatorer op, under forudsætning af, at kedlen har en varmeplade, der er så stor, at den er i stand til at honorere de ekstra krav, der stilles til den. I dette spørgsmål må De i øvrigt rådføre Dem med en ingeniør. Til gulvbelægning er der flere muligheder, men alle er afhængige af, at der ikke trænger fugt igennem betongulvet. Selv om kældergulvet måske altid har set helt tørt ud, er det ingen garanti for, at der ikke finder fugt gennemgang sted. Dette kan kontrolleres ved at lægge et stykke plastic glat ud på gulvet, således at det slutter nogenlunde tæt og lade det ligge nogle dage. Er gulvet under plasticen blev mørkere, trænger der fugt igennem, og det må asfalteres og ekstra isoleres, før den egentlige gulvbelægning kan lægges.

Er gulvet først fugtisolaret, kan der anvendes både vinyl, vinylasbest, linoleum, kork, træ eller hvad De nu måtte ønske.

Skal alt det her nævnte gøres, bliver det en stor og kostbar omgang, men som forhåbentlig resulterer i nogle fortrinlige beboelsesrum.

Med venlig hilsen A. F.

DET fornuftigste er uden tvivl at behandle gulvet med den omtalte magre lak og derefter bone, dette vil også lette arbejdet, når den store årlige afrensning skal finde sted. En gang om året er det nødvendigt at afrense gulvet fuldstændigt for bonevoks; det gøres med mineralsk terpentin, bunker af tørre klude og på de værste steder med fin ståluld, der føres med nænsom hånd.

I de fleste hjem behøver man ikke at påføre voks mere end engang hver 14. dag, i den mellemliggende periode behøver kun at støvsuges og evt. moppes. Ved mopningen opnår man, at den voks, der allerede er på gulvet, poleres op og får det til at skinne igen.

For fuldstændighedens skyld må det nævnes, at et gulv, der er behandlet på den her omtalte måde, kan tåle afvaskning med en blød gulvklud der er vredet hårdt op i koldt vand.

Til de letsindige, der anvender bonevoks til polering af maalede døre, fodpaneler osv., må det siges, at terpentinindholdet i voksen i løbet af forbausende kort tid er i stand til at ødelægge oliemalingen.

De små og lette bonemaskiner, der findes i handelen i dag, har egentlig fjernet så stor en del af det påståede besvær ved de bonede gulve, at man nu må undres over, at ikke langt flere

ønsker at bruge denne behandlingsmetode. Det er ikke alene maskinerne, der har gennemgået en forvandling, men også de forskellige voksfabrikater er blevet ændret således, at der nu findes en vokstype til netop den påføringsmetode, man vil anvende. Der er stadig den hårde voks, der er den oprindelige, og som af fagfolk påstås at være den bedste, men som også kræver temmelig meget arbejde ved påføring og polering. Den mellembløde voks, der er forholdsvis let at arbejde med, påstås at være lige så meget mindre holdbar, som den er lettere at påføre. Endelig findes den flydende og selvbonende voks, som efter beskrivelsen skulle fjerne enhver form for arbejde. Bone-maskinerne fås med beholder til voks og med 1–2 eller flere runde, roterende børster under. Maskinerne er elektrisk drevne, meget nemme at arbejde med, og et lille tryk på en knap sender en passende portion voks ud på gulvet, hvor børsterne fordeler det og polerer samtidig.

PRISEN for en sådan maskine ligger i klasse med en god støvsuger og må derfor siges at være overkommelig.

Når man først har indstillet sig på at have bonede gulve og har anskaffet det nødvendige udstyr, er der næppe tvivl om, at man strækker sig langt for at beholde den glæde, der er ved at have så smukke gulve som de bonede.